

[Handelsministeren.]

Vanskeligheder, dets Henvendelse til Regeringen om Hjælp, et Vidnesbyrd om, hvad Regeringen kan blive stillet overfor af nye Problemer fra den ene Dag til den anden, Problemer, som det kræves, at Regeringen øjeblikkelig skal tage Stilling til og prøve paa at løse.

Det ærede Medlem sagde, at han kunde heller ikke være med til at gennemføre § 5 uden nærmere Forklaring. Ja, jeg har ikke nogen Forklaring at føje til § 5. Det er ligetil, at den Undersøgelse, der skal foretages, maa kunne foretages uhindret, og de Dispositioner, der kan træffes i Selskabet i den Tid, Undersøgelsen staa paa, maa være af en saadan Art, at Regeringen og Kreditorerne i Fællesskab gennem Undersøgelsesudvalget har Haand i Hanke med det. Men jeg betoner, ligesom det er betonet af Ordførerne for Venstre og de Konservative, at dette Lovforslag og den Undersøgelse, der skal foretages, ikke hverken i den ene eller den anden Retning forpligter Regeringen til at handle paa den ene eller den anden Maade, naar Undersøgelsen er foretaget, Regeringen maa staa frit.

Intet skulde for øvrigt glæde mig mere end, om Bankerne var villige til selv at ordne denne Sag, at stille de fornødne Penge til Raadighed, naar Undersøgelsen er foretaget. Men jeg har under de Forhandlinger, jeg har ført med Bankerne, maattet indrømme dem, at det vilde være urimeligt at forlange af dem, at de nu skulde stille meget betydelige Midler til Disposition for Selskabet, inden en Undersøgelse er foretaget. Derfor er det, dette Lovforslag foreligger, og dets Gennemførelse er nødvendig, hvis ikke Burmeister & Wain skal standse, praktisk talt, omgaaende; thi der findes ingen Midler i Selskabets Besiddelse til at føre Driften videre, ikke en Gang dette Aar ud.

Det ærede Medlem Hr. Rager spurgte mig, om de fornødne Midler var til Stede til at føre Selskabet videre, naar nu Lovforslaget var vedtaget. Ja, Bankerne stiller de fornødne Midler til Raadighed til at videreføre Selskabet paa normal Maade i de to Maaneder, Moratoriet varer.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i den Betragtning, han gjorde gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde sige, at Virksomheder af denne Art var fuldkommen private Virksomheder. Jeg tror, man fra alle Sider maa erkende, at saa store Virksomheders Liv ikke kan siges at være et privat Anliggende. Det offentlige har saa stor In-

teresse i disse store Virksomheders Drift og Trivsel, at det maa anses ikke blot for ønskeligt, men ogsaa paakrævet, at det offentlige ogsaa har et vist Indseende med, hvorledes disse Virksomheder drives, fordi det i paakommende Tilfælde altid bliver saaledes, at naar man ikke kan længere selv, saa gaar man til det offentlige, saa gaar man til Staten, og gør man det ikke paa den ene Maade, gør man det ikke direkte, saa gør man det indirekte, saa kommer Staten og Kommunerne til indirekte at tage Følgerne af fejlslagne Dispositioner derved, at Masser af Mennesker bliver berørt af de fejlslagne Spekulationer.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) havde den Opfattelse, at Staten ikke en Gang kunde paatage sig det moralske Ansvar, der var forbundet med at gennemføre dette Lovforslag og foretage denne Undersøgelse. Heroverfor maa jeg henvise til, hvad jeg allerede har sagt: Staten kan ikke blot paatage sig dette Ansvar, men Staten er saaledes stillet, at den overhovedet ikke kan skyde Ansvaret fra sig.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen gjorde den besynderlige Bemærkning, at de af Staten allerede indskudte Midler skulde skydes tilbage for de Midler, der nu skulde indskydes i Selskabet. Det maa bero paa en fuldkommen Misforstaaelse, for de Midler, som Staten gennem Eksportkreditten har indskudt i Selskabet, er skudt ind paa den Maade, at den danske Stat har Pant i de Skibe, der er givet Eksportkredit til, og den danske Stat har Pantesikkerhed for den Del af Eksportkreditten — som slet ikke er saa ringe —, der er givet til Rusland; denne Del af Eksportkreditten er givet ved positiv Kaution, ved Paategning af russiske Veksler. Og da jeg gaar ud fra, at baade Skibsrederne, som har givet Pantesikkerhed i Skibene, og Rusland betaler, vil jeg tro, at det er en Bemærkning ganske ved Siden af, som her er gjort: at Statens Sikkerhed skulde skydes til Side. Den kan overhovedet ikke skydes til Side i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen spurgte ogsaa, hvilken Sikkerhed der nu gives Arbejderne ved dette Lovforslag. Der gives ved dette Arbejderne ved Burmeister & Wain den Sikkerhed, at de, for saa vidt der er Arbejde i Firmaet, kan arbejde i disse 2 Maaneder; og da Arbejdslønninger altid er privilegerede Fordringer, er det jo klart, at dette Lovforslag ikke i nogen Henseende kan komme til at berøre Arbejderne paa den Maade, at de ved Lov-